

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCCCCXLVII. ad annum MDXXVII.

Parisiis, 1644

XXXIII. Libri de fide & moribus disserentes non imprimantur amplius, nec alibi impressi vendantur: sine speciale dioecesanorum auctoritate & permissione, qui eos prius visitent.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15644

tiones concedantur, nisi pro graui causa: & ea cognita, secundum formam iuris generalesque monitiones in forma malefactorum, non decernantur pro iniuriis verbalibus, nisi forte atrocioribus: quarum distinctio arbitrio officialium relinquatur. Quos nihilo minus diligenter & districte monemus, vt omnino caueant ab illarum multiplicatione, ne in vilipendium & contemptum deducantur.

XXXII.

Statuimus & præcipimus, vt ad tollendas hæreses, quæ magis ac magis (quod dolentes referimus) pullulant, diocesani iuxta sacrum generale Concilium, aut per se aut archidiaconos seu alias honestas personas, bis in anno, aut sæpius, si res ita postulauerit, parochiam, in qua fama fuerit hæreticos habitare, circumeant: & ibi tres aut plures boni testimonii viros, vel etiam, vbi opus fuerit, totam viciniam, iurare compellant, si quos ibidem hæreticos, vel aliqua occulta conuenticula celebrantes, vel a communi conuersatione fidelium dissidentes, sciuerint: & quos sciuerint episcopis, seu eorum officialibus, indicare. Qui vero ex his iuramenti religionem obstinatione damnabili respuentes iurare forte noluerint, hoc ipso tamquam suspecti de hæresi reputentur, & contra eos tamquam hæreticorum fautores procedatur. Qui autem sic indicati fuerint, nisi se ab obiecto crimine purgauerint, vel si post purgationem in pristinam lapsi fuerint perfidiam, canonicè puniantur.

XXXIII.

Quia hæreticorum mos est non solum sacram scripturam conuellere, ac relicto vero sensu ad suam phantasiam contorquere: sed & sacros libros transferre, & in eisdem libris ac sacrorum doctorum, scholia quædam & annotationes marginales, sed deprauatas adiicere, quo eam, quam pollicentur libertatem ob oculos obtrudant simplicium, eosque fallacibus errorum inuolucris quasi tenaci visco inuoluant, & in errorum labyrinthum coniiciant. Inde est quod huius sacri Concilii auctoritate, ac de consensu suffraganeorum nostrorum, prohibemus, ne deinceps per prouinciam nostram imprimantur libri sacri aut sanctorum doctorum, qui vel de fide aut moribus ecclesiasticis habeant tractatum, sine nostra suffraganeorum-

ANNO
CHRISTI
1527.

que nostrorum per suas dioeceses speciali auctoritate & permissione. Contra facientes ipso facto sententiæ excommunicationis subiaceant.

Et si qui sint tales libri seu in prouincia seu alibi impressi, prohibemus sub eadem excommunicationis pœna, prædictos libros vendi vel publicari, sine nostra (vt prius) suffraganeorumve nostrorum permissione. Adicientes sub prædictis pœnis, quod eisdem libris non adiiciantur annotationes marginales quæ hæresim sapiant, aut scandalosæ sint, ac piarum aurium offensiuæ.

XXXIV.

Verum quia intelleximus libros nonnullos, scriptos lingua vernacula, impios & scandalosos, per nostram prouinciam enchiridii more, a quibusdam circumferri, & a laicis, pueris, ac mulieribus, interdum publice, aliquando occulte legi: qui etsi forte incertos habeant auctores, nemini tamen dubium est eos ex materia operis ab hæreticis & perditionis magistris prodiisse: de fratrum & coepiscoporum nostrorum consilio & consensu præcipimus sub excommunicationis pœna omnibus & singulis, cuiuscumque status, conditionis aut sexus, vt si quos habuerint libros, *fidem aut mores concernentes*, a viginti annis citra in vulgari seu Latino sermone editos, eosdem ad diœcesanum suum confestim deferant: vt cum ab eo aut eius vicariis & commissis visi fuerint sedulo & examinati diligenter, eorundem librorum vel interdicatorum vel permittatur lectio. Quorum quidem librorum, seu iam impressorum, siue posthac imprimendorum, si lectio permessa fuerit, addatur eisdem libris decretum episcopi, quo significet per se aut alios doctos & approbatos viros seipsum examinationem diligentem fecisse, ac tunc demum eorum publicationem permittere. Volumus autem hoc præsens tam utile tamque salubre statutum per singulas parochias prouinciæ nostræ ter aut quater in anno publicari.

XXXV.

Inuidens semper humanæ saluti zizaniorum fator diabolus, quod in agrum dominicum per se directe non potest, id nonnunquam per suos, quos possidet, cupiditatis igne succensos, exquisitis modis efficere conatur. Siquidem dum nonnulli prædicatores, quæstores, vel falso

Concil. Tom. 34.

Q999 ij